

החברה היחידה בעולם הנותנת שרותי-חרום ללב בשיטה שבה הלקוח מטלפן מזימתו לאבחנה הראשונה, ולאחר מכן נשלחת ניידת טיפול-נמרץ לביתו.

אפשר למות, עד שמשגינים את ישראל. שלא באמצעות המרכז הבינלאומית. כשהוא מגיע לארץ מתחשבים איתו. סיפור אחר הוא על רופא-שיניים שיש לו מנוי. פציינט של אותו רופא שיניים הרגיש בכאבים בליבו בזמן טיפול-השיניים. הרופא חיבר אותו מיד למוקד, במוקד נתנו לו הוראה להזריק את הוריקה האוטומטית, ובמקביל של-חו ניידת. חייו ניצלו.

סיפור אחר הוא על מנוי שנסע מתל-אביב לנתניה. בדרך הרגיש לא בטוב. למזלו היה לו מכשיר פלאפון ברכב. הוא התקשר עם המוקד וקיבל הוראה לנסוע מיד לבית-החולים הקרוב.

גלית בר, צילום: אלי דסה

המציא יורם אלראי, מנכ"ל שח"ל, היזם שיטה שבה פועלת החברה, ומקים החברה. שח"ל היא

תוך כדי החיאה, וכשמגיעים לבית חולים מצבו כבר יציב, והוא לוחץ לנו את היד. אחר-כך אנתנו מגיעים למוקד ומדברים על המיקרה במשך שעות. כשאדם מפורסם נפטר מאירוע קרדיאלי, יש למיקרה השפעה על המכירות באותו חודש. אחרי תקופה קצרה, המנויים מתגלים להתקשר ככל רגע כשהם חוששים שמשוה אינו כשורה.

מנוי מסויים התקשר מפאריס, בזמן ששהה שם בחופשה, והצמיד את ה"קרדייביפר לפומת הטלפון. הוא קיבל הוראה לנסוע מיד לבית-חולים. מנוי אחר חי בדרום-אמריקה, הוא הגיע להסכם עם שח"ל, שיתקשר אליו הם קולקט, מפני שברום-אמריקה

השכתי שזה הסוף. הצוות עודד את רוחי והודיע לי שאני לא צריך להיפרד מהעולם, ויהיה בסדר. כשהגענו לבית החולים הייתי לאחר החיאה, ויכולתי ללחוץ את ידו של כל אחד מאלה שהצילו את חיי.

דני צברי עובד כנהג בשח"ל מיום הקמתה. הוא אלקטרונאי במיקצועו, אך ברור לו שעבודתו הנוכחית היא גם שליחות: "אני נורא גלחץ כשאני שומע שמישהו במצב לא-טוב. רק הניסיון עוזר לי לשמור על קורארו והגייון בנסיעה. כשמפנים מישוה תוך כדי החיאה, צריך לנסוע מבלי לקפוז, כדי שלא להפריע לטיפול, ויחד עם זאת גם לנסוע מהר מאוד. ההרגשה הכי טובה היא כשמורידים מישוה ארבע קומות

ההחייאה. בניירת יש פלאפון. ומנוי יכול לבקש שיודיעו לרופא האישי שהוא בדרך לבית-החולים.

השיווק נעשה פרט ל-9000 המנויים שהם שגרירים נאמנים, עליידי אנשי מכירות. אלה הם חטטנים לא-קטנים.

תרת אותה, וחבל שבגלל ההתעלמות לוקחים על עצמם אנשים אלה סיכון המור לגבי חייהם.

כיום יש לשח"ל 9000 מנויים. בכל חודש מצטרפים בין 600 ל-1000 מנוי יים חדשים. המנוי הצעיר ביותר הוא בן

האם כדאי למות בגלל מצ'איזם: "לי זה לא יקרה! אני בריא כשור! מה יגידו בשכונה אם יראו את הניידת?"

כל אחד יש לפניו רשימה של עש"רות, "פוטנציאלים", שאותה הוא קיבל "בהלשנה" ממישפחות, מחברים, וממ"קורות סודיים נוספים. אנשי-השיווק מתקשרים שוב ושוב, ומסבירים את חשיבות המנוי.

השרות ניתן ברדיוס של 15 ק"מ לומטר מהמוקד, כלומר איזור תל-אביב. יש מנויים הגרים במרחק רב יותר, ואם יש צורך לפנותם לבית חולים מומין עוברים המוקד ניידת מסניף מן-הודאום הקרוב לביתם.

במישרדי החברה יש תיק, ובו עש"רות מיכתביתורה מאנשים שחיים ניצלו. "אני לא יודעת איך להביע את תודתי על היחס היפה שקיבלתי, וכי מובן אני מבינה היום שחיי ניצלו." "אני מבקש לשלוח לכל צוות העובדים בשח"ל את תודתי מעומקי הלב על הטיפול המסור שקיבלתי. אני איני זוכר הרבה, אך זכור לי שהורידו אותי מביתי באלונקה ובמצב גואש.

17, והקשיש ביותר בן 98. ברשימת המנויים אפשר למצוא הרבה-הרבה שמות מוכרים: פוליטיקאים, אמנים, אנשי-אקדמיה, שופטים ואנשי-עסקים. הסטאטיסטיקות מצביעות על-כך שלמרות המינון האנושי, יש במוקד שום סקטור. מיספר הקריאות הגבוה ביותר הוא בין 6 בערב ל-10 בלילה. ללא קשר לשעה, כומון מישחקי-כדור סל המשוררים בטלוויזיה, נרשמים הקריאות הרבות ביותר.

"לא צריך להיפרד"

ר ממוצע יש במוצע יש 70 קריאות ביממה. ברוב המיקרים אין צורך לשלוח ניידת. יש בערך שמונה הונקות של ניידת ביממה. מאחר והניידת מגיעה מוקדם יחסית, מגיעים, בדרך כלל, למנוי לפני שהוא זקוק

בהסטרוריה הרפואית שלו, מכשיר לטיפול בהלם חשמלי, מקרר לתרופות ובלון-חמצן נייד להנשמה. ציוד נוסף, הקיים רק בניידות של שח"ל, הוא להשתלת סתום בלב. בזמן החנייה נטענת הניידת ממקור-חשמל, כדי לאפשר הפעלת הציוד החשמלי בזמן הנסיעה.

בתוך ניידת-טיפול-נמרץ לקוח מקבל טיפול-החייאה. רכונים לידו הרופא, האח ונהג-הניידת. בניידת המ-שוכללת יש צג-מחשב, שעליו מופיע תיקו האישי של המנוי ושעל-פיו מתעדכן הצוות